

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/159/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716205565
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6716205565.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členiek senátu JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Evy Dzurikovej, v právnej veci žalobcu: J. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom E., Q. XXX, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Harakály, so sídlom advokátskej kancelárie Mlynská 28, 040 01 Košice, proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, IČO: 30807484, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8, 813 63 Bratislava, o zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 15C/106/2016-183 zo dňa 09. 04. 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 15C/106/2016 - 183 zo dňa 09. 04. 2019 vo výrokoch II. a III. **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovaný **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie o zaplatenie zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 8.899,20 Eur zastavil (výrok I.). V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol (výrok II.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný nemá nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi (výrok III.). Súd prvej inštancie rozhodoval o žalobe žalobcu, ktorou si uplatnil zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sumu vo výške 14.832 Eur. Z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom súd konanie o zaplatenie zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 8.899,20 Eur zastavil postupom v zmysle § 145 ods. 2 CSP. Súd v odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalobca si pôvodne žalobou uplatňoval okrem zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia aj náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 14.832,- Eur, pričom súd prvej inštancie uznesením zo dňa 22. 12. 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12. 06. 2018 právoplatne zastavil konanie o náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 14.832,- Eur s príslušenstvom. Následne v tejto časti postúpil spor na rozhodnutie o nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia Sociálnej poisťovni - žalovanému na rozhodnutie o uvedenom nároku. Sociálna poisťovňa dňa 30. 08. 2018 vo veci rozhodla tak, že podľa § 99 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov žalobca nemá nárok na ďalšiu náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 14.832,- Eur v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 09. 05. 2007. V rozhodnutí poukázala na predchádzajúce konania o sťažení spoločenského uplatnenia ako aj spôsobe ich rozhodnutia. V rámci prieskumu spisového materiálu poistnej udalosti poškodeného najmä v súvislosti s v minulosti predloženými lekárskymi posudkami a im prislúchajúcimi právoplatnými rozhodnutiami Sociálnej poisťovne bolo zistené, že právny zástupca žalobcu v podaní žiadne zmeny skutkového ani právneho stavu neuviedol, nedoložil žiadne nové zistenia ani skutočnosti súdu ani Sociálnej poisťovne, ktoré by mali odôvodniť ďalší nový nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle § 99, resp. po opätovnom posúdení

ani zmenu nároku v zmysle § 112 citovaného zákona. Sociálna poisťovňa konštatovala, že ide o konanie za rovnakých skutkových okolností ako v pôvodných právoplatne skončených konaniach a nový lekársky posudok o sťažení spoločenského uplatnenia vystavený v zmysle ustanovení zákona č. 437/2004 Z. z. v konaní predložený nebol, priznané náhrady za sťažení spoločenského uplatnenia boli po právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutí Sociálnej poisťovni vyplatené žalobcovi, ktorý plnenie prijal. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súčasťou žaloby boli posudky o zdravotnom stave žalobcu. Posudok vypracovaný 02. 10. 2009 MUDr. Babíkom ohodnotil sťažení spoločenského uplatnenia v počte bodov 770. Žalovaný na základe tohto posudku priznal rozhodnutím 1109044415 zo dňa 12. 01. 2010 úrazovú dávku, náhradu za sťažení spoločenského uplatnenia v sume 8.908,- Eur. Následne bol opätovne vyhotovený posudok MUDr. Babíka dňa 22. 07. 2011, kde bolo priznaných 75 bodov a na základe tohto posudku žalovaný rozhodnutím č. 242-14/2011-ZV zo dňa 27. 09. 2011 priznal 923,- Eur žalobcovi. Následne bol podaný v roku 2013 posudok, kde bolo obodovaných 100 bodov, pričom žalovaným na základe rozhodnutia č. 204-62/2013-ZV zo dňa 13. 08. 2013 bola priznaná náhrada za 55 bodov v sume 692,- Eur. K žalobe je pripojený lekársky posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia vypracovaný zdravotníckym zariadením I. ortopedicko-traumatologickej kliniky LFUK, SZU a UNB Bratislava podpísaný MUDr. Andreyom Švecom, PhD., zástupcom prednostu UNB Nemocnice Ružinov Bratislava, I. ortopedicko-traumatologickej kliniky. Týmto lekárskeho posudkom bolo vykonané hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia po ukončení liečenia 25. 04. 2014 od 02. 04. 2014 u žalobcu, kde je položka 401. strata dolnej končatiny v predkolení, počet bodov 650, zvýšenie podľa § 10 ods. 4 zákona, spolu 1300 bodov. Súčasťou je aj prepúšťacia správa z Univerzitnej nemocnice Bratislava vystavená žalobcovi 25. 04. 2014. K pôvodne podanej žalobe pripojil žalobca rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Zvolen, ktorým bolo konanie zastavené. Žalobca žiadal rozhodnúť žalovanú, ako vecne príslušnú na rozhodnutie vo veci uplatnenia náhrady za sťažení spoločenského uplatnenia podľa § 99 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení. Konanie o tomto nároku na náhradu za sťažení spoločenského uplatnenia bolo zastavené dňom 15. 04. 2016, doručeným žalobcovi do vlastných 21. 04. 2016. V rozhodnutí bolo uvedené aj poučenie o možnosti podať opravný prostriedok. Zastavenie konania bolo zapríčinené tak ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia žalobcovou nečinnosťou. Rovnako žalobca v zákonom stanovenej lehote v zmysle poučenia nepodal proti uvedenému procesnému rozhodnutiu opravný prostriedok, v dôsledku čoho nadobudlo rozhodnutie právoplatnosť dňom 24. 05. 2016. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobcovi boli priznané náhrady za sťažení spoločenského uplatnenia na základe právoplatných a vykonateľných rozhodnutí v dôsledku čoho mal vyplatené tieto úrazové dávky v súlade s ustanoveniami zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení. V dôsledku amputácie pravého predkolenia a lekárskeho posudku si uplatnil žalobca u žalovaného nárok na priznanie úrazovej dávky titulom náhrady za sťažení spoločenského uplatnenia, o ktorom bolo rozhodnuté v zmysle ustanovení zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení tak, že konanie bolo zastavené rozhodnutím č. 8787-105/2016-ZV zo dňa 15.4.2016, právoplatné 24.5.2016. Žalovaný tu konštatoval, že právny zástupca žalobcu nereagoval na výzvu pobočky pred vydaním rozhodnutia a po doručení tohto rozhodnutia nepodal opravný prostriedok proti uvedenému rozhodnutiu, následne podal žalobu na tunajšom súde dňa 6.5.2016. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplynulo, že dňa 2.3.2016 bolo žalovanému prostredníctvom pobočky doručené podanie, žiadosť o priznanie náhrady za sťažení spoločenského uplatnenia. Prílohou bol aj výpočet sťaženia spoločenského uplatnenia, ako aj zvýšenie náhrady za sťažení spoločenského uplatnenia. Vzhľadom k tomu, že Sociálna poisťovňa konštatovala, že tu nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, zaslali právnenému zástupcovi žalobcu dňa 10.3.2016 výzvu, v ktorej vyzvali na odstránenie nedostatkov k doručenej žiadosti o náhradu za SSU s tým, že vyzvali právneho zástupcu predložiť lekársky posudok o sťažení spoločenského uplatnenia - nové hodnotenie aj so zdôvodnením, s upozornením na možnosti uplatnenia náhrady za sťažení spoločenského uplatnenia v zmysle ustanovenia § 7, 8 a 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z.. Súčasne bol upozornený právny zástupca, že ak požadovaný podklad na rozhodnutie nebude doručený, bude to považované za nedostatok podania, pre ktorý môže byť konanie v zmysle ustanovenia § 194, zákona zastavené. Výzva bola doručená právnenému zástupcovi 10. 03. 2016. Právny zástupca v tejto lehote uvedené podklady nedoložil. Z tohto dôvodu bolo vydané procesné rozhodnutie. Z uvedeného vyplýva, že nový lekársky posudok o sťažení spoločenského uplatnenia vystavený v zmysle ustanovení zákona 437/2004 Z.z. v konaní predložený nebol. Priznané úrazové dávky náhrady za sťažení spoločenského uplatnenia boli po právoplatnosti a vykonateľnosti vyplatené tak, ako to konštatovala Sociálna poisťovňa. Sociálna poisťovňa namietla v konaní premlčanie nároku v súvislosti s plynutím lehôt, t.j. k 06. 05. 2016 kedy bola podaná žaloba na súde. Mali za to, že tu uplynula zákonná premlčacia doba s poukazom na ustanovenie § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Dohoda o vyrovnaní nie je úrazovou dávkou, preto podľa nich nebolo možné na danú vec aplikovať

ustanovenie § 114 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení tak, ako na to poukazoval žalobca, ktorý naopak mal za to, že nárok uplatňovaný v tomto konaní premlčaný nie je. Prv než súd posudzoval premlčanie nároku uplatňovaného v tomto konaní zaoberal sa samotným základom nároku. Žalobca v konaní uplatňuje nárok na zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia v zmysle ustanovenia § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z.. V zmysle zákonného ustanovenia v prípadoch hodných osobitného zreteľa akým je uznanie invalidity môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť. To znamená, že musí existovať určitá náhrada, o ktorej súd následne rozhoduje v zmysle ustanovenia § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. Predpokladom zvýšenia tejto náhrady je existencia samotného základu nároku, to znamená priznanie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. V konaní, tak ako je to vyššie konštatované, však takýto nárok na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia priznaný nebol. Pred podaním žaloby na súd na základe podania žalobcu rozhodoval žalovaný ako oprávnený orgán o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia na základe podania dňa 02. 03. 2016. V tomto konaní bolo vydané rozhodnutie o zastavení č. 8787-105/2016-ZV dňa 15. 04. 2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť 24. 05. 2016. Následne po postúpení veci žalovanému na rozhodnutie o nároku na priznanie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia rozhodnutím č. 199-141/2018-ZV zo dňa 30. 08. 2018 Sociálna poisťovňa - žalovaný rozhodol, že žalobca nemá nárok na ďalšiu náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 6.10.2018. Ani proti jednému z týchto rozhodnutí, kde sa malo rozhodnúť o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, t.j. o základe, ktorý by mohol byť zvýšený, nepodal opravný prostriedok. Vzhľadom k týmto skutočnostiam mal súd za to, že nie je preukázaná existencia samotného základu nároku, ktorý by mal súd v zmysle ustanovenia § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. zvyšovať. Je totiž nepochybné, že zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa žalobca domáha v dôsledku amputácie pravého predkolenia, ktoré podstúpil v apríli 2014. Žalobca tvrdí, že nárok na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia patrí pod úrazovú dávku v zmysle ustanovenia § 99 zákona č. 461/2003 Z.z.. § 99 je zahrnutý do 9.dielu, IV. hlavy zákona o sociálnom poistení s názvom „úrazové dávky“. Poškodený má nárok na náhradu za bolesť a na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa osobitného predpisu. Osobitným predpisom je zákon č. 437/2004 Z.z.. Podľa názoru žalobcu by malo byť premlčanie posudzované podľa špeciálnych ustanovení zákona o sociálnom poistení § 114 a nie podľa všeobecných ustanovení občianskeho zákonníka § 106. Súd v tejto súvislosti poukázal na to, že ustanovenie § 114 zákona č. 461/2003 Z.z. hovorí o premlčaní na výplatu úrazovej dávky. Žalobca si však v konaní neuplatňuje úrazovú dávku, ale zvýšenie nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa ustanovenia § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z., ktoré nie je úrazovou dávkou a o ktorom nemá oprávnenie rozhodovať Sociálna poisťovňa, ale súd. Z tohto dôvodu nie je možné na tento nárok vzťahovať ustanovenia zákona o sociálnom poistení a teda § 114 zákona č. 461/2003 Z.z.. Správne žalovaný poukazuje na ustanovenia občianskeho zákonníka konkrétne § 106 ods. 1 a namieta premlčanie nároku s tým, že podľa tohto zákonného ustanovenia sa právo na náhradu škody premlčí za dva roky, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Vzhľadom na dátumy právoplatnosti jednotlivých rozhodnutí o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a podanej žaloby, prípadne dohody o sťažení spoločenského uplatnenia, ktorá bola v zmysle rozhodnutí podaná u žalovaného žalobcom 02. 03. 2016, právo na náhradu škody žalobcu, je premlčané. Nárok na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia mal byť uplatnený v lehote dvoch rokov odkedy sa žalobca o škode dozvedel, t.j. v lehote dvoch rokov od právoplatnej priznanej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa právoplatnosti jednotlivých rozhodnutí. Posledné právoplatné rozhodnutie o priznaní náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia bolo 21. 08. 2013, teda posledný deň lehoty na uplatnenie zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia uplynul 21. 08. 2015. Žalobca si uplatnil u žalovaného nároky 02. 03. 2016 a na súde 06. 05. 2016. To znamená, že si ich uplatnil po zákonnej dvojročnej premlčacej lehote. Toto konštatovanie však nič nemení na tom, že samotný základ nároku nie je preukázaný, nakoľko v danej veci súd posudzoval zvýšenie nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. Z týchto dôvodov mal za to, že nárok bol podaný nedôvodne a preto žalobu v celom rozsahu zamietol. Vec právne posúdil v zmysle § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. a § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol postupom v zmysle § 255 ods. 1 CSP, pričom hoci žalovaný bol v konaní v plnom rozsahu úspešný a prináležal by mu nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, z dôvodu, že tento si žiadne trovy konania neuplatnil a žiadne trovy mu v konaní ani nevznikli, súd žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca, a to voči výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol, odvolanie odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. h/ Civilného sporového poriadku tým, že rozhodnutie

súdu prvej inštancie v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Opätovne poukázal na to, že žalobca dňa 09. 05. 2007 utrpel pracovný úraz pravej nohy, pričom utrpel dilaceráciu chodidla, od úrazu u neho pretrvávala secernácia, kvôli čomu bol opakovane hospitalizovaný a operovaný a zranenie vyústilo až do amputácie pravej nohy v predkolení v roku 2014. Žalovaným mu bola priznaná náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu 900 bodov. Žalobca pri vyčíslení nároku vychádzal z doteraz priznaného bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia v rozsahu 900 bodov a z hodnoty bodu platnej pre rok 2014 v sume 16,48 Eur, nakoľko až v tomto roku po amputácii pravého predkolenia došlo k ustáleniu jeho zdravotného stavu. Zároveň akceptoval vlastné spoluzavinenie na vzniku pracovného úrazu v rozsahu 20 %. Má za to, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil samotnú podstatu nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, keď konštatoval, že žalobcovi nebola priznaná základná náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia, z ktorej by potom mohol následne priznať zvýšenie. Poukázal na to, že žalobca sa domáhal zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia z náhrady za 900 bodov, ktorá mu už bola žalovaným priznaná. Vyplýva to z jednotlivých rozhodnutí žalovaného č. 1109044415 zo dňa 12. 01. 2010, č. 242-14/2011-ZV zo dňa 27. 09. 2011 a č. 204-62/2013-ZV zo dňa 13. 08. 2013. Nie je sporné, že žalobcovi bola priznaná základná náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu za bodové hodnotenie 900 bodov, pričom žalobca žiadal zvýšenie o 50 % práve z tejto nespornej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorá mu bola žalovaným priznaná a aj uhradená. Okresný súd poukazoval na to, že žalobca žiadal priznať zvýšenie náhrady za amputáciu pravého predkolenia. Toto tvrdenie nie je v zmysle, ako ho postavil okresný súd, pravdivé. Žalobca samozrejme dôvodil okolnosti hodné osobitného zreteľa žalobcu s poukazom na znenie ust. § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. okrem iného aj skutočnosťou amputácie pravého predkolenia. Zvýšenie nepožadoval práve z amputácie pravého predkolenia, či z bodového ohodnotenia tejto medicínskej skutočnosti. Je potrebné vnímať skutkový podklad náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu komplexne a v súvislostiach. Žalobcovi podľa toho, ako sa následky pracovného úrazu vyvíjali, bola postupne priznávaná zo strany žalovaného náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia až do rozsahu bodového hodnotenia 900 bodov. Následne došlo u žalobcu k amputácii pravého predkolenia. Následnými rozhodnutiami žalovaného došlo k nepriznaniu náhrady za túto skutočnosť nie z dôvodu, že by táto nebola následkom pracovného úrazu, ale z dôvodu, že žalobcovi už bolo priznané odškodnenie za 900 bodov, čo je podľa žalovaného maximálna možná hranica odškodnenia za stratu končatiny v predkolení v zmysle § 9 ods. 7 v spojení s § 10 ods. 8 zákona č. 437/2004 Z. z. Teda doteraz priznaná náhrada je aj náhradou za tento následok a tento následok spočívajúci v strate končatiny v predkolení bol už odškodnení v doteraz priznanej náhrade za bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia v rozsahu 900 bodov. Následok straty končatiny u žalobcu nemožno umelo vytrhnúť z kontinuity vývoja zdravotného stavu žalobcu po úraze. Táto skutočnosť predstavuje spolu s inými medicínskymi skutočnosťami vyskytujúcimi sa v priebehu vývoja zdravotného stavu žalobcu po úraze jeden komplexný celok a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorá bola doteraz zo strany žalovaného žalobcovi poskytnutá v rozsahu bodového hodnotenia 900 bodov je náhradou práve za takto kontinuálne sa vyvíjajúce následky žalobcu po pracovnom úraze, ktorá dosiahla (podľa žalovaného) svoj limit na hranici bodového hodnotenia 900 bodov, ako to vyplýva aj z rozhodnutia žalovaného č. 10041-87/2014-ZV zo dňa 21. 10. 2014. Žalobca teda uplatňoval nárok na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia z doteraz priznanej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia za 900 bodov, ktorá predstavuje náhradu za následky žalobcu po pracovnom úraze v celom ich komplexe, vrátane následku straty končatiny v pravom predkolení.

3. Vo vzťahu k otázke premlčania súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil, že nárok na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia nie je úrazovou dávkou podľa § 99 zákona č. 461/2003 Z. z. Či ide o úrazovú dávku alebo nie, nezávisí od procesných kritérií a od toho, aký orgán o priznaní tohto nároku rozhoduje. Túto otázku je potrebné posúdiť podľa hmotnoprávných kritérií podľa toho, čo zákon č. 461/2003 Z. z. označuje za úrazové dávky, čo je náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia a čo všetko táto náhrada zahŕňa. Ustanovenie § 13 ods. 3 písm. h/ zákona č. 461/2003 Z. z. jednoznačne označuje náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia za úrazovú dávku, čomu zodpovedá aj znenie ustanovenia § 99 zákona. Je potrebné zodpovedať, či zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. predstavuje nejaký osobitný nárok, alebo je súčasťou (aj keď nie obligatórnou) samotnej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Zákon č. 437/2004 Z. z. v ustanovení § 1 písm. a/ uvádza, že tento zákon ustanovuje podmienky priznania a poskytovania náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Zákon neupravuje tri druhy náhrad, náhradu za bolesť, náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia a zvýšenie náhrady

za sťaženie spoločenského uplatnenia, ale len dva typy náhrad, a to náhradu za bolesť a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. Teda aj nárok na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. nepredstavuje samostatný typ náhrady či nároku, ale je súčasťou náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Z logickej interpretácie § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. je zrejmé, že súd nepriznáva nový druh náhrady či nároku, len zväčšuje rozsah doteraz určenej a vypočítanej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Má za to, že zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. je vo svojej podstate súčasťou náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, a teda čo do druhu predstavuje náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. Keďže náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia je v zmysle § 13 ods. 3 písm. h/ a následne § 99 zákona č. 461/2003 Z. z. úrazovou dávkou, aj zvýšenie rozsahu tejto náhrady podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. je úrazovou dávkou. Nakoľko je zrejmé nesprávny záver okresného súdu, že zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia nie je úrazovou dávkou, je následne nesprávny aj záver ohľadom premlčania tohto nároku. Pokiaľ ide o premlčanie jednotlivých úrazových dávok, nepoužije sa všeobecná úprava premlčania v zmysle ustanovení § 101 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, ale špeciálna právna úprava premlčania obsiahnutá v ustanovení § 114 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., podľa ktorého sa nárok na výplatu dávky alebo jej časti premlčí uplynutím 3 rokov odo dňa, za ktorý dávka alebo jej časť patrili. Nepremlčiava sa nárok na dávku ako taký, ale premlčiava sa len nárok na výplatu dávky, čo je podstatný rozdiel. Nárok na výplatu dávky vzniká totiž až vtedy, keď je tento nárok na výplatu priznaný právoplatným rozhodnutím príslušného orgánu (Sociálnej poisťovne, resp. ako v danom prípade rozhodnutím súdu). Až takýmto rozhodnutím totiž poškodenému vzniká nárok na samotné vyplatenie dávky a len takto priznaný nárok na výplatu dávky sa môže v zmysle § 114 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. premlčať. Žalobcovi doteraz nebol nárok na výplatu zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia ako úrazovej dávky priznaný právoplatným rozhodnutím príslušného orgánu nárok na výplatu tejto dávky teda žalobcovi ešte nevznikol, a preto sa tento nárok nemohol v zmysle § 114 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. premlčať. Premlčanie práva žalobcu na výplatu zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia ako úrazovej dávky nedošlo a vznesená námietka premlčania zo strany žalovaného nie je dôvodná. Aj v prípade ak by sme považovali za dôvodnú argumentáciu žalovaného v tom zmysle, že premlčanie je potrebné posudzovať podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné zvažovať otázku, kedy sa žalobca dozvedel o škode na zdraví, ktorej sa v predmetnom konaní domáha. Súdna prax považuje pri škode na zdraví spočívajúcej v sťažení spoločenského uplatnenia za okamih podstatný pre plynutie premlčacej doby okamih ustálenia zdravotného stavu poškodeného. Ak vezmeme do úvahy vývoj zdravotného stavu žalobcu ohľadne jeho sťaženia spoločenského uplatnenia, tento sa konštantne vyvíjal od samotného vzniku pracovného úrazu dňa 09. 05. 2007 a vyústil až do amputácie pravého predkolenia dňa 10. 04. 2014. Zdravotný stav žalobcu ohľadne sťaženia spoločenského uplatnenia sa nemohol ustáliť skôr, ako po samotnej amputácii. Žalovaná účelovo tvrdí, že žalobca žiada zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na základe lekárskeho posudku vydaných v rokoch 2010, 2011 a 2013. Žalobcovi však bol vydaný aj lekársky posudok 10. 09. 2014 po samotnej amputácii pravého predkolenia. Na základe tohto posudku o sťažení spoločenského uplatnenia žalobcovi nebola poskytnutá náhrada len z dôvodu aplikácie ustanovení § 10 ods. 8 a § 9 ods. 7 zákona č. 437/2004 Z. z., podľa ktorých ak sa viac poškodení na zdraví vzťahujú na ten istý orgán alebo končatinu, nesmie súčet bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia prekročiť bodové hodnotenie za anatomickú alebo funkčnú stratu orgánu alebo končatiny. Nič to však nemení na tom, že sťaženie spoločenského uplatnenia bolo hodnotené u žalobcu riadnym lekárskeho posudkom aj v roku 2014, kedy bol stanovený konečný stav sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcu. Práve tento okamih by bol v prípade aplikácie ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka rozhodný. V danom prípade by premlčacia doba mohla začať plynúť najskôr odo dňa 10. 09. 2014 a od tohto okamihu do podania žalobného návrhu neuplynula márne dvojročná premlčacia doba. Má za to, že v jeho prípade sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa predpokladané ustanovením § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. Následky pracovného úrazu viedli u žalobcu k podstatnej degradácii kvality jeho života a k rozsiahlym obmedzeniam v jeho spoločenskom uplatnení aj vzhľadom k tomu, že vzhľadom na svoj vek žil pred pracovným úrazom nadpriemerne aktívnym spôsobom života, čo bolo potvrdené vykonaným dokazovaním. Ako dôvod hodný osobitného zreteľa môže byť hodnotená aj skutočnosť, že žalobcovi nebola priznaná vyššia základná náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia stanovená podľa počtu bodov len v dôsledku zákonného limitu upraveného v § 9 ods. 7 v spojení s § 10 ods. 8 zákona č. 434/2004 Z. z. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil v napadnutej časti a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 5.932,80 Eur.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že pokiaľ žalobca ako nesprávne právne posúdenie veci namieta, že sa domáhal zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia za 900 bodov, ktorá bola vyplatená a nesporná a žiadal o zvýšenie 50 % z tejto nespornej náhrady, poukázal žalovaný na tú skutočnosť, že žalobca počas celého konania nekonkretizoval, z čoho vypočítal uplatnené nároky. Na pojednávaní konanom dňa 26. 02. 2019, kde žalobca zotrval na návrhu o vyplatenie 5.932,80 Eur a vo zvyšnej časti zobral žalobu späť, žalovaný z opatrnosti vzniesol námietku premlčania v prípade, že uvedenú sumu žalobca vypočítal z už vydaných lekárskeho posudkov. Žalobca počas celého konania nie jasne a zrozumiteľne právne aj skutkovo formuloval svoje podania a vyjadrenia. K otázke premlčania uviedol, že zotráva na právnom názore a názore súdu, že v uvedenom prípade sa nejedná o úrazovú dávku sociálneho poistenia, preto nie je možné na zvýšenie náhrady za SSU (o ktorej rozhoduje súd) uplatniť zákon č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, a teda ani jeho ustanovenie § 114 o premlčaní nároku na výplatu dávky - bod 14. rozsudku. Má za to, že je potrebné uplatniť § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka a teda nárok aj v prípade, že sa vychádza z už vydaných lekárskeho posudkov, o ktorých bolo právoplatne rozhodnuté, je premlčaný. Posledné právoplatné rozhodnutie o priznaní náhrady za SSU bolo 21. 08. 2013, teda posledný deň lehoty na uplatnenie zvýšenia náhrady za SSU uplynul dňa 20. 08. 2015, pričom žalobca si nároky uplatnil až 02. 03. 2016, teda po uplynutí premlčacej lehoty. Ďalej poukázal na jednotlivé lekárske posudky a rozhodnutia o SSU č. 1 - 4 s uvedením právoplatnosti a vykonateľnosti jednotlivých rozhodnutí s tým, že prvé rozhodnutie bolo právoplatné a vykonateľné dňa 19. 01. 2010, druhé dňa 05. 10. 2011, tretie dňa 21. 08. 2013 a štvrté, ktorým nebolo priznané SSU, bolo právoplatné a vykonateľné dňa 26. 01. 2015 (po odvolaní, rozhodnutie pobočky potvrdené Sociálnou poisťovňou, ústredie). Uplatnenie nároku podľa § 99 zákona, vrátane príloh, bolo doručené pobočke dňa 02. 03. 2016, pričom výzva pobočky na odstránenie nedostatkov podania bola zo dňa 03. 03. 2016, rozhodnutie o SSU č. 5, ktorým bolo zastavené konanie zo dňa 15. 04. 2016, právoplatné dňa 24. 05. 2016. Poukázal na to, že § 13 ods. 3 písm. h/, § 172 ods. 1 až 4 zákona, § 177 zákona, § 99 zákona, ako aj zo stanoviska Najvyššieho súdu SR č. j. P9/06 vyplýva, že zvýšenie náhrady za SSR nepatrí medzi úrazové dávky, o ktorých rozhoduje Sociálna poisťovňa. Z uvedeného dôvodu nie je možné na zvýšenie náhrady za SSU uplatniť zákon č. 461/2003 Z. z., a teda ani jeho ustanovenie § 114 o premlčaní nároku na výplatu dávky. Pokiaľ žalobca mal za to, že sumu vypočítal z priznanej náhrady za SSU, odporuje si vo výpočte plynutia premlčacej lehoty, keď vychádza z rozhodnutia SSU z roku 2014, kedy žalobcovi náhrada za SSU priznaná nebola. Pokiaľ žalobca v odvolaní namieta, že žalobcovi nebola priznaná náhrada SSU „len“ v dôsledku limitu upraveného v § 9 ods. 7 v spojení s § 10 ods. 8 zákona č. 437/2004 Z. z., uvádza, že Sociálna poisťovňa ako žalovaná, súd, ako aj ostatné inštitúcie a účastníci akéhokoľvek konania sú povinní dodržiavať právny poriadok Slovenskej republiky. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil.

5. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej zotrval na podanom odvolaní, ako aj na jeho právnom zdôvodnení, nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že nejasne formuloval nároky, či podania; už v samotnej podanej žalobe špecifikoval svoj nárok dostatočne, podobne tak urobil aj v ďalších podaniach a vyjadreniach. Zopakoval skutočnosti uvedené v podanom odvolaní.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že trvá na vyjadreniach skutkových ako aj právnych okolnostiach uvádzaných počas celého konania, žiada rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

7. V dôsledku podaného odvolania žalobcom krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

8. V zmysle § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. V zmysle § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Na základe podaného odvolania žalobcu tak v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania v zmysle § 380 CSP po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP, rozhodnutie náležite odôvodnil, pričom odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP a vec správne právne posúdil. S prihliadnutím na rozsah odvolania žalobcu a odvolacie dôvody žalobcu uvedené v jeho odvolaní, pričom odvolací súd poukazuje na to, že za obsahové vymedzenie odvolania zodpovedá žalovaný a odvolací súd je povinný rešpektovať odvolacie dôvody žalovaného uvedené v podanom odvolaní, pretože týmito odvolacími dôvodmi je v zmysle § 380 ods. 1 CSP viazaný, odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že podané odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozhodnutí vo veci samej, ako aj s jeho dôvodmi stotožňuje a na tieto poukazuje, pričom odvolací súd zároveň konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok; čo sa týka preskúmania veci samej, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby žalobcu dospel k správnym skutkovým a právnym záverom a rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie je správne. Súd prvej inštancie sa dostatočným spôsobom vysporiadal s námietkami žalobcu uplatnenými v konaní pred súdom prvej inštancie s prihliadnutím na námietky žalovaného, ku ktorým sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu v priebehu konania pred súdom prvej inštancie vyjadroval. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie vykonaného súdom v bodoch 13. až 14.3., na ktoré odvolací súd v plnom rozsahu poukazuje.

11. Odvolací súd v prvom rade uvádza, že zo žaloby žalobcu vyplýva, že žalobca sa domáhal zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia celkovo na základe štyroch lekárskeho posudkov, pričom spolu za lekárske posudky 1 až 3 bolo sťaženie spoločenského uplatnenia vyčíslené počtom bodov 900, v 4. lekárskom posudku počtom bodov 1300, avšak vzhľadom na maximálne bodové hodnotenie straty jednej končatiny v rozsahu 1800 bodov sa pôvodne domáhal zvýšenia SSU vo výške 1483,- Eur, čo predstavuje 50 % zvýšenie z počtu bodov 1800 pri hodnote bodu 16,48 Eur. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na to, že pôvodne podanou žalobou sa žalobca domáhal nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, pričom práve pri tomto nároku špecifikoval jednotlivé nároky s prihliadnutím na podané posudky za sťaženie spoločenského uplatnenia, ako aj rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ktorými rozhodovala o uplatnenom nároku na základe toho-ktorého posudku, pričom sa jedná o rozhodnutia žalovanej č. 1109044415 zo dňa 12. 01. 2010, na základe ktorého žalobcovi bola priznaná náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 8.908,- Eur, na základe rozhodnutia č. 242-14/2011-ZV zo dňa 27. 09. 2011, ktorým rozhodnutím bola priznaná náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 923,- Eur a na základe rozhodnutia č. 204-63/2013-ZV zo dňa 13. 08. 2013 bola priznaná žalobcovi náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 692 bodov, pričom súčet bodov vo všetkých troch rozhodnutiach s prihliadnutím na hodnotenie vo vypracovaných a predložených posudkoch o sťažení spoločenského uplatňovania v súčte predstavoval 900 bodov. V žalobe žalobca poukazoval aj na vystavený lekársky posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia po vykonanej amputácii nohy v pravom predkolení, pričom v lekárskom posudku bola strata dolnej končatiny v predkolení ohodnotená 650 bodmi s následným zvýšením bodového hodnotenia na dvojnásobok na celkový počet 1300 bodov. Žalobca však uplatňoval sťaženie spoločenského uplatnenia len z počtu bodov 900 s prihliadnutím na maximálny rozsah bodového hodnotenia straty jednej končatiny v rozsahu 1800 bodov. Vo vzťahu k zvýšeniu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa domáhal na základe hore uvádzaných štyroch lekárskeho posudkov za 1800 bodov. Pričom následne na pojednávaní dňa 26. 02. 2019 vzal žalobu čiastočne o zaplatenie 8.899,20 Eur späť, žiadal priznať zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 5.932,80 Eur z počtu bodov 900, 1 bod po 16,48 Eur pri hodnote 50 %-ného zvýšenia táto čiastka predstavuje sumu 7.416,- Eur. S prihliadnutím na uznané spoluzavinenie žalobcu, ktoré predstavuje čiastku 1.483,20 Eur sa domáhal zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 5.932,80 Eur. Nešpecifikoval, či zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa domáha na základe prvého, druhého, tretieho alebo štvrtého posudku. Z týchto dôvodov preto súd prvej inštancie správne vyhodnocoval osobitne základ uplatneného nároku a danosť základu uplatneného nároku, ako aj sa zaoberal otázkou premlčania nároku vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného. Je potrebné

zdôrazniť, že žalobcovi bolo sťaženie spoločenského uplatnenia rozhodnutiami žalovaného priznané na základe prvých troch posudkov týkajúcich sa ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia, a to konkrétne rozhodnutiami, ktoré nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 19. 01. 2010, 15. 10. 2011, 21. 08. 2013. Práve vo vzťahu k týmto rozhodnutiam v prípade uplatnenia nároku na zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia v zmysle § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. bola vznesená námietka premlčania žalovaným, pričom podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne aplikoval na posúdenie premlčania ustanovenie § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka a dospel k právnenému záveru, že vzhľadom na dátumy právoplatnosti jednotlivých rozhodnutí o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia s prihliadnutím na dátum podania žaloby, prípadne dohodou o sťažení spoločenského uplatnenia, ktorá bola v zmysle rozhodnutí podaná u žalovaného žalobcom dňa 02. 03. 2016, právo na náhradu škody žalobcu je premlčané. Odvolací súd teda k odvolacej námietke vo vzťahu k nesprávnenému právnenému posúdeniu premlčania, keď podľa názoru žalobcu súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď podľa názoru žalobcu mal aplikovať ust. § 114 zákona č. 461/2003 Z. z., uvádza, že túto námietku žalobcu odvolací súd nepovažuje za dôvodnú, v plnom rozsahu sa pridrižiava právneho posúdenia vykonaného súdom prvej inštancie uvedeného v odôvodnení rozhodnutia v bode 14.3., pričom odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že ust. § 114 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. upravuje otázku premlčania nároku na výplatu dávky. Z týchto dôvodov preto posúdenie uplatneného nároku, ktorým sa žalobca domáhal zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia na základe rozhodnutí Sociálnej poisťovne právoplatného a vykonateľného dňa 19. 01. 2010, 05. 10. 2011 a 21. 08. 2013 z dôvodu uplynutia premlčacej doby v zmysle § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, súd prvej inštancie posúdil právne správne ako nárok premlčaný a s prihliadnutím na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného nemohol žalobcovi priznať z tohto titulu zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia. Keďže, tak ako už odvolací súd zvýraznil vyššie v konaní nebolo jednoznačne špecifikované v rámci konania pred súdom prvej inštancie, či sa žalobca nedomáha aj zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia na základe lekárskeho posudku, ktorým bolo ohodnotené jeho sťaženie spoločenského uplatnenia počtom bodov 1300 (štvrtý lekársky posudok), správne sa súd prvej inštancie zaoberal aj otázkou oprávnenosti základu nároku. V konaní bolo nepochybne preukázané, že na základe štvrtého lekárskeho posudku, Sociálna poisťovňa nepriznala žalobcovi sťaženie spoločenského uplatnenia, pričom toto rozhodnutie bolo právoplatné a vykonateľné dňa 26. 01. 2015 a o ďalšom uplatnenom nároku na základe žiadosti žalobcu doručenej Sociálnej poisťovni dňa 02. 03. 2016 Sociálna poisťovňa rozhodla dňa 15. 04. 2016 tak, že konanie zastavila, toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24. 05. 2016. Vo vzťahu k týmto nárokom uplatneným žalobcom u Sociálnej poisťovni, čo sa týka sťaženia spoločenského uplatnenia, nebol daný základ nároku, keďže Sociálnou poisťovňou v týchto dvoch prípadoch žalobcovi nebolo priznané sťaženie spoločenského uplatnenia, súd preto správne pri aplikácii ustanovenia § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. dospel k záveru, že predpokladom zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia je existencia samotného základu nároku, to znamená priznanie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, keďže vo vzťahu k ostatným dvom uplatneným nárokom žalobcu u Sociálnej poisťovne nebolo vyhovené, keď rozhodnutím Sociálnej poisťovne právoplatným a vykonateľným dňa 26. 01. 2015 bol uplatnený nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zamietnutý v celom rozsahu a rozhodnutím právoplatným a vykonateľným dňa 24. 05. 2016 konanie vo veci žiadosti žalobcu, ktorým sa domáhal priznania náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia bolo zastavené. Vzhľadom už na hore uvedené preto odvolací súd preskúmaním veci dospel k názoru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, preto ho postupom v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

12. Odvolací súd podrobil prieskumu aj závislý výrok, čo sa týka rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k trovám konania (výrok III.), pričom preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd správne rozhodol, keď žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal. Aj keď žalovaný bol v konaní úspešnou stranou sporu, avšak žiadne trovy konania si neuplatnil a z obsahu spisu ani nevyplýva vznik trov žalovanému.

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 369 ods. 1 CSP aplikujúc ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešnou stranou sporu, keďže v súvislosti s odvolaním žalovanému trovy konania nevznikli. Odvolací súd rozhodol tak, že žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).